

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Miroslavou Ježoviczovou v právní věci žalobkyně **M. K.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 7.12.2010 č.j. X o zamítnutí námitek a potvrzení rozhodnutí žalované ze dne 16.6.2010, o **invalidním důchodu**,

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á.**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení (dále jen „ČSSZ“) rozhodnutím ze dne 7.12.2010 č.j. X rozhodla, že námitky proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 16.6.2010 č.j. X se zamítají a toto rozhodnutí se potvrzuje.

Proti tomuto rozhodnutí ze dne 7.12.2010 podala žalobkyně včas žalobu, v níž nesouhlasila se závěry žalované obsaženými v tomto rozhodnutí. Namítala svůj velmi špatný zdravotní stav, pro nějž není schopna pracovat, její nemoci se vyvíjejí nepříznivě a navrhovala proto zrušení napadeného rozhodnutí.

Krajský soud zjistil, že žalovaná rozhodnutím ze dne 16.6.2010 odňala žalobkyni od 16.7.2010 invalidní důchod dle § 56 odst. 1 písm. a) zák.č. 155/95 Sb. V odůvodnění mimo jiné uvedla, že dle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Karviné ze dne 2.6.2010 již není žalobkyně invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu její pracovní schopnost poklesla pouze o 15%.

Žalovaná navrhovala zamítnutí žaloby s odkazem na závěry posudků posudkových komisí MPSV ČR v Ostravě a Hradci Králové, které byly v průběhu řízení vypracovány.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 7.12.2010, dále rozhodnutím ze dne 16.6.2010, posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen PK MPSV ČR) v Ostravě ze dne 26.8.2011 a v Hradci Králové ze dne 14.3.2012, obsahem dávkového spisu, posudkovým spisem žalobkyně vedeným u Okresní správy sociálního zabezpečení v Karviné. Poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z výše citovaných posudků posudkových komisí MPSV ČR, jakož i připojeného posudkového a dávkového spisu žalobkyně, vzal krajský soud v daném případě za prokázáno, že v průběhu řízení na Okresní správě sociálního zabezpečení v Karviné při kontrolní lékařské prohlídce dne 2.6.2010 proběhlo jednání, u něhož byla žalobkyně posouzena jako osoba s dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem, avšak pokles její pracovní schopnosti byl ohodnocen pouze 15%. Na základě tohoto pak vydala žalovaná rozhodnutí ze dne 16.6.2010, jímž žalobkyni odňala invalidní důchod od 16.7.2010.

V podaných námitkách potom žalobkyně zejména poukazovala na to, že její zdravotní stav se stále zhoršuje a požadovala zrušení rozhodnutí o odnětí invalidního důchodu.

Dle posudku o invaliditě ze dne 29.11.2010 vypracovaného ČSSZ – lékařskou posudkovou službou, pracoviště pro námitkové řízení, byla žalobkyně posouzena jako osoba s dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti, tedy se zdravotním postižením uvedeným v kapitole XIII, odd. D, pol. 1, písm. a) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. a míra poklesu pracovní schopnosti byla určena na 15%. Lékař dospěl k závěru, že rozhodující příčina – postižení svalové a kosterní soustavy - odpovídá z rozmezí 10-15 % celkem 15%.

Žalovaná její námitky zamítla nyní přezkoumávaným rozhodnutím ze dne 7.12.2010.

Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jednalo o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností, je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek posudkové komise

MPSV ČR Ostrava. Z posudku této komise ze dne 26.8.2011 krajský soud zjistil, že posudková komise vycházela ze spisové dokumentace obsažené v posudkovém spisu žalobkyně, a dále ze zdravotní dokumentace od praktického lékaře MUDr. J.H. Měla taktéž k dispozici nálezy revmatologické, hematologické a neurologické a vycházela rovněž z úplné spisové dokumentace vedené u OSSZ v Karviné. Komise uzavřela, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je polyartralgie při podezření na možné systémové onemocnění pojiva (uváděné revmatoložkou), bez zánětlivého postižení s plnou funkcí kloubů horních i dolních končetin, s plnou funkcí páteřního sloupce (dle neurologa), bez krvácivých projevů. Stav odpovídal příloze k vyhl. č. 359/2009 Sb. kapitole XIII, odd. D, pol. 1, písm. a), kdy z rozmezí 10-15% stanovila horní hranici 15% poklesu pracovní schopnosti. Žalobkyně není schopna těžké fyzické práce.

Vzhledem k výhradám žalobkyně, které vznesla u ústního jednání soudu dne 16.1.2012, kdy zejména namítala, že její hlavní onemocnění je onemocnění revmatické, pro které nemůže vykonávat žádnou práci, a vzhledem k nově předloženým lékařským zprávám, vyžádal krajský soud srovnávací posudek od PK MPSV ČR v Hradci Králové. Z tohoto posudku ze dne 14.3.2012 bylo zjištěno, že tato posudková komise považovala za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti považuje PK MPSV Hradec Králové polyartralgii, imunologický laboratorní syndrom, bez prozatím jednoznačného potvrzení systémového onemocnění pojiva dle opakovaných revmatologických onemocnění, bez zánětlivého a funkčního postižení kloubů. Zdravotní postižení je funkčním dopadem nejvíce srovnatelné se zdravotním postižením uvedeným v kapitole XIII, odd. D, položce 1, písm. a) příl. k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti na 15 % (horní hranice procentního rozpětí). V horní hranici procentního rozpětí byla zohledněna imunní symptomatická trombocytopenie, vertebrogenní obtíže a profese posuzované. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky se nemění. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla pracovní schopnost žalobkyně celkově o 15 %. Nejedná se o invaliditu dle § 39 odst. 2 písm. a), b), c) zák.č. 155/1995 Sb., v pl. znění. Při tomto zdravotním stavu může vykonávat lehkou fyzicky nenáročnou práci bez nošení a zvedání těžkých břemen, bez dlouhých pochodů a stání. Je schopna pouze lehké fyzicky nenáročné práce s výše uvedeným omezením při dosaženém vzdělání, vhodná se jeví i možnost rekvalifikace. Nálezy po datu vydání napadeného rozhodnutí ČSSZ ze dne 7.12.2010 nemají vliv na posudkový závěr. Komise uzavřela, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí, tedy k 7.12.2010 nebyla invalidní dle § 39 odst. 1 zák.č. 155/95 Sb., ve znění zák.č. 306/2008 Sb.

Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 soudního řádu správního při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného správního orgánu, tedy k datu 7.12.2010.

Dle ust. § 38 zák. č. 155/95 Sb. v platném znění pojištěnec má nárok na

invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let a stal se a) invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo b) invalidním následkem pracovního úrazu. Dle ust. § 39 téhož zákona odst. 1 pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle odst. 2 citovaného zákonného ustanovení je pojištěnec invalidní, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně. Dle odst. 3 pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Podle odst. 4 při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával, e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %, f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek. Dle odst. 5 se za zdravotní postižení pro účely posouzení poklesu pracovní schopnosti považuje soubor všech funkčních poruch, které s ním souvisejí. Podle odst. 6 za stabilizovaný zdravotní stav [odstavec 4 písm. b)] se považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení. Dle odst. 7 je pojištěnec je adaptován na své zdravotní postižení [odstavec 4 písm. c)], jestliže nabyl, popřípadě znovu nabyl schopností a dovedností, které mu spolu se zachovanými tělesnými, smyslovými a duševními schopnostmi umožňují vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti. Podle odst. 8 procentní míra poklesu pracovní schopnosti se určuje v celých číslech.

Krajský soud dospěl k závěru, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí, to je k 7.12.2010 již nebyla invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. ve znění zákona č. 306/2008 Sb., nešlo u ní o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu alespoň o 35%. Podmínky pro přiznání trvání invalidního důchodu prvního stupně žalobkyně přestala plnit, když dle posudku o invaliditě vypracovaného Okresní správou sociálního zabezpečení v Karviné dne 2.6.2010, jakož i dle posudku o invaliditě vypracovaného ČSSZ dne 29.11.2010 a zejména dle posudků PK MPSV ČR v Ostravě ze dne 26.8.2011 i v Hradci Králové ze dne 14.3.2012 nebyla invalidní, když pokles jejího

pracovního potenciálu činil pouze 15% (dle kap. XIII, odd. D, pol. 1, písm. a) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb.). Tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaných posudků PK MPSV ČR, o jejichž úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Obě posudkové komise MPSV ČR, a to jak v Ostravě tak i v Hradci Králové posuzovaly zdravotní stav žalobkyně ve složení posudkového lékaře a odborného lékaře z oboru interního lékařství. V případě jednání komise v Hradci Králové byl tímto odborným lékařem specialista revmatolog. Rozhodující příčinou poklesu pracovního potenciálu u žalobkyně byla polyartralgie, imunologicky laboratorní syndrom bez zatím jednoznačného potvrzení systémového onemocnění pojiva bez zánětlivého a funkčního postižení kloubů, přičemž při hodnocení míry poklesu pracovní schopnosti bylo přihlédnuto k jejím dalším zdravotním obtížím, zejména pak byla zohledněna symptomatická trombocytopenie, vertebrogenní obtíže a profese žalobkyně.

Krajský soud shodně se závěry posudků PK MPSV ČR v Ostravě i v Hradci Králové uzavírá, že k datu vydání rozhodnutí, to je k 7.12.2010 přestala být žalobkyně invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. a nešlo u ní o invaliditu dle § 39 odst. 1 téhož zákona, když pokles pracovní schopnosti dosahoval pouze 15%.

Pokud žalobkyně u ústních jednání soudu opětovně namítala, že došlo k dalšímu zhoršování jejího zdravotního stavu a že tudíž není schopna vykonávat žádné zaměstnání, soud poukazuje na ustanovení § 75 odst. 1 soudního řádu správního, podle něhož je povinen vycházet ze skutkového (tedy zejména zdravotního) a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu – žalované ČSSZ. Tímto datem je 7.12.2010. Pokud došlo ke změně tohoto stavu, zejména ve smyslu jeho zhoršování, měla by být věc řešena v novém řízení o přiznání invalidního důchodu.

Na základě výše uvedeného krajský soud žalobu zamítl, neboť není důvodná (ust. § 78 odst. 7 soudního řádu správního).

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně v řízení úspěšně nebyla a žalovaná ČSSZ toto právo ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118 d/ zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 17. května 2012

JUDr. Miroslava Ježoviczová
samosoudkyně